

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Qvibus capitibus, seu rationibus ad pietatem, ac devotionem erga
Virginem Deiparam excitari debeamus. Cap. 34

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

SECUNDA PARS
DE PIETATE, AC DEVOTIONE,
QVA BEATISSIMA VIRGO DEIPARA MARIA
à nobis colenda est.

QVIBVS CAPITIBVS, SEV RATIONIBVS AD PIETATEM,
ac deuotionem erga Virginem Deiparam
excitari debeamus.

CAPVT XXXIV.

SUMMARIUM.

Deipara quatenus Christi Mater, quanto pere sit
diligenda num. 5.

Deipara in nobis beneficia num. 7.

A Deipara beneficia expectamus num. 9.

Deipara, ut Mater viuentium diligenda n. 11.

Deipara deuotio est bonum honestum, uisile, ac
delectabile num. 12.

Religiosorum familia Deipara protectione glori-
antur num. 13.

Deipara deuotio signum est predestinationis nu-
mer 17.

Deipara miracula quadam admirabilia ex Pel-
bario num. 24.

His, quæ in superiori-
bus uerius differuimus,
satis probatum remanet,
Deiparam Virginem sancti-
ssimam per Dei thronum
in Apocalypsi cap.
4 subintelligi; cuius dis-
putationis occasione, ut
initio huius operis dicebamus, pleaque de
Virginis dignitate, atque præstantia, de-
que amplissimis, quibus ipsa in uersum hominum
genus prolequitur, beneficijs complexi sumus:
reliquum est, ut ad nos sermonem conuertentes,
de Pietate, seu Deuotione, qua eam colere
debemus, paucis agamus; quo tot, tantisque e-
ius in nos collatis beneficijs, aliqua saltem ex
parte respondeamus; sicque uilitatem etiam
ex ea uerbiorem hauriamus, atque ad plura
beneficia ab ea percipiendâ magis in dies, ac
magis disponamur.

Duo agen. Duo pono hæc in te tractanda mihi con-

stitui: primùm quibus rationibus ad hanc er-
ga Virginem deuotionem in nobis omni stu-
dio excitandam, atque procurandam permo-
neri debeamus: Alterum quibus erga Virginem
amici affectibus, quibusque pietatis actibus,
seu officijs deuotio hæc contineatur, atque
exerceatur.

2. Et uerò Deipara mater pijsima pro sua
benignitate, ut in gentibus nos donis repleat
ad suam deuotionem omnes intreat illis uer-
bis Eccl. 24. *Transite ad me omnes, qui concu-
piscitis me, & à generationibus meis implemini,
Spiritus enim meus super mel dulcis, & heredi-
tas mea super mel, & sauum:* quæ ex Carthusia-
no in illum locum ait 23 de beata Virgini: pa-
traphrastricos sic reddere possumus, O vos om-
nes, qui peculiariter me concupiscitis, & mihi
placere, meis uirtutibus conformari, me-
que in celo uidere concupiscitis: accedite
ad me per meatum uirtutum considerationem,
& imitationem per amorem, & meam
inuocationem: & à generationibus meis,
hoc est à filio meo, quem genui, implemini:
Christus enim in sinu matris per eius prece-
facilius inuenitur; spiritus enim meus dulcis, &
hereditas mea quam ego possideo, & quam
meis deuotis procuro, est super mel, & sauum:
hæc ex Carthusiano. & infra eodem c. 24. *Ec-
cles. Sicut Aquaductus exiit de paradiso, dixi ri-
gabo hortum meum plantationum, & inebriabo
prati mei fructum:* Deipara enim suos deuotos,
tanquam peculiarem hortum irrigat atque
spiritualibus bonis inebriat: caue ergo, ne tua
culpa obstruatur, vel præcidatur hic Aquaductus:
quod dæmon sub typo Holofernis, ut
c. 24. dixi, facere nititur sed uitaliter ei obstat:

da trid
Virgini
deuotio

Virgo Dei
para ad
suam de-
uotionem
immedi-
ant.
Eccl. 24
Carthusi

Eccl. 24

Luc. 11
dicit

nam etiam si ad peccata delabar, per Virgini-
nis preces, si ejus devotionem retinetis, Ite-
rum Dei misericordiam facile impetrare pote-
ris: Ideo Virginis devotio tanquam hereditas
locuples, unde affatim ditari possumus, ab o-
mnibus est magnificanda, quod præclare in-
dicavit Nazianzenus in Tragedia de Christo
patiente his verbis ad Deiparam sermonem
conuertens;

*Ut tantum habens te prasidem semper velut
Ingen: em opum vim, te tuum erga filium
Mibi patronam sentiam acceptissimam.*

Greg VII. 3 Hanc erga Deiparæ pietatem Gregorius
VII. cuius memoria in Martyrologio die 25.
Maij secollitor Pontifex sanctissimus, & liber-
tatis Ecclesiast. propugnator acerrimus ponit
inter præcipua monita tradita. Marhild: siue
Beatricis Tusciæ Ducissæ, mulieri integerrimæ,
& de Romana Ecclesiæ optimè merite;

Duo moni-
ta Marhil-
di data:
Primum fre-
quens Eu-
charistia
sanctissima
in sacris
sacramentis

Secundū,
quod erga
Virginem.

ls enim libro 1. epist 47. inter cetera, inquit,
qua tibi contra principem mundi arma Deo fa-
veniente contuli, quod potissimum est, ut corpus Do-
minicum frequenter acciperes indicans; & ut
certa fiducia Materis Domini te omnino committa-
res præcepit. & cum multa ex Ambrosio, Grego-
rio, & Chryostomo de frequenti Eucharistia
susceptione differuisset, hæc de cultu erga Dei
Genitricem subjicit: *De matre vero Domini,
cui te principaliter commisisti, & commisso, &
nunquam committere, quousque illam videamus,
ut cupimus, omittam: quid tibi dicam? quam Cæ-
lum, & terra laudare, licet ut meretur, nequeant,
non cessat: Hoc tamen præculdabis teneas, quid
quanto alior, & melior, ac sanctior est omni ma-
tricitatio clementior, & dulcior cetera conuersos
peccatores, & peccatrices. Ponit itaque finem in
voluntate peccandi; & prostrata coram illa ex-
torda contrito, & humilitate lacrymas effundit: In-
venit illam in libello, antequam promissio promptiorem
carnali matre, ac matrem in sui dilectione. hæc
Gregorius VII. & S. Bonaventura tomo. 2. o-
pule. 2 in libello, in remedium defectivum re-
ligiosorum cap. 10. hæc monet: *Matri etiam
Christi omnem, quam potest, exhibeat reveren-
tiam, & dicat: Dulcissimè lesu à gratia donare
mihi misero peccatori matri tuæ dignè servare, sic
Bonaventura.**

S. Bonav.

Idem Bonaventura in epistola, quæ inscri-
bitur viginti quinque memorialium, ubi quæ-
dam ad piè vivendum monita tradit, in XII.
memoriali hæc habet: *Vi gloriosam inquit, Regi-
nam Dominus nostri matrem benedictam in sum-*

*mo habere omni tempore venerationis affectu, &
in cunctis ad eam necessitatibus, periculis, & prof-
suris tanquam ad refugium certissimum te con-
vertat, ipsius tutela prasidiis fragissimo, cariss-
imam suscipiens Advocatam, devotissimè, ac so-
larè tuam ei causam committas, quæ a mater est
misericordia, quoties studem: et specialem, & sin-
gularem reverentiam exhibere. hæc Bonaven-
tura, qui etiam adjicit, ut omni conatu purita-
tem & munditiam castitatis cum humilitate,
& mansuetudine Virg. imitari studeamus, sic
enim nostra devotio erit ei grata.*

4 Et quod ipectat ad primum, quod mihi
tractandum proposui, multa sunt, quæ ad Vir-
ginis devotionem nos inflammare, ne dum ex-
citare possunt, quorum singula, si attentè per-
se perpendantur id præstare poterunt: quanto
magis id efficient cum in eandem Virginem
universa cumulatissimè cadaunt: ea verò ad se-
ptem capita reducere possumus.

*Mediæ quæ
bus a pecc-
tate Virg-
nis in sum-*

Primum, quia ipsa mater est Christi Domi-
ni, cui nostra omnia deberemus, quamque
Christus honoravit ipse, & ab omnibus vulè
honorari.

Secundum, propter innumera, eaque ingen-
tia à Deipara in nos hæctenus collata benefi-
cia, tum generalia, quæ ad universum homi-
num genus pertinent, præsertim quæ Christus,
à quo redempti sumus, & in quo sanctissima
Eucharistia pascemur ex suis castis visceribus
genuit: tum etiam particularia, quæ quilibet se
à Virgine accepisse agnoscit, & occulta, quæ
nos ipsi ignoramus.

Tertium, propter ea, quæ ab ipsa nos omnisi
bonorum egeni in posterum expectamus, ut
ad patriam perveniamus; cum sit Mater misera-
cordiæ, & Advocata nostra apud Christum
summum Iudicem.

Quartum, quia mater est viventium, & ma-
ter nostra, cui à Christo de cruce in filios tra-
diti sumus in Joanne illis verbis: *Eccè filius tuus:*
cumq; ipsa matris munera in nos egregiè præ-
stet, nos quibus Christus in Joanne dixit: *Eccè
mater tua, omni affectu eam colere, atque ut fi-
lij venerari debemus.*

Quintum, quoniam Virginis devotio tri-
plicem illam boni rationem complectitur;
est enim bonum honestum, utile, atque de-
lectabile.

Sextum, Deiparæ devotio inter præcipua
prædestinationis signa connumeratur, ut pro-
pterea sit valde expectanda.

Septimum

Septimum exemplum Sanctorum, qui ab initio nascentis Ecclesie omnes B. Virginis studiosissimi, ac devotissimi fuerunt; nunc de unoquoque horum capitum nonnulla breviter perstringamus.

DEIPARA QUATENUS CHRISTI Mater quanto opere sit diligenda.

Primum quidem ad ejus nos devotionem illud plurimum permovebit, si animo reputemus, quod Christi Dei nostri, cui omnia nostra debemus, vera sit Mater, quem sola sine viri opera de Spiritu sancto concepit, ut propterea tanquam Deipara ab omnibus Christi fidelibus summo affectu, ac studio prosequenda, atque colenda sit, quam Christus tantopere honoravit ipse, & ab omnibus vult honorari: Si enim, inquit Damascenus orat. 1. de dormit. Virg. loquens cum ea, honoris, qui conferri habetur, benevolentiam erga communi Dominum declarat, quo tandem modo studium te honorandi, qua Dominum peperisti, negligendum erit? An non illud vel necessario spiritui praeferemus? ac vel etiam ipsi vita anteponemus? Hac enim ratione nostram erga Dominum benevolentiam luculentius ostendamus. hæc ille.

Psal. 150. Quod si Deum Psal. 150. in sanctis ejus laudare, & Ecclesiast. 43. benedicere, & exaltare illum quantum possumus jubemur; profecto cum Virgo beaustima non tantum præ omnibus puris creaturis sanctitate præfulserit, ut in superioribus ostendimus; verum etiam sit vera Dei genitrix, in qua Dei magnificentia, atque majestas præcipue elucet, in ipsa quoque peculiari quadam ratione, quantum possumus, Deo laudare debemus. Quod si S. Leo sermone 1. de S. Laurentio, gloriandum nobis dicit esse in Domino, qui est mirabilis in factis suis: quanto magis, quia mirabilem se ostendit in sua Genitrice, peculiariter propter illam in Domino gloriam, ac vicissim propter Dominum eam singulari dilectione prosequi debemus? Sicut enim dubium non est, inquit Bernardus homil. 4. super missus est, quicquid in laudibus Matris præferimus, ad filium pertinere. & rursum: Cum filium honoramus, & gloria matris nos non recedat: ita etiam cum erga Virginem singulari pietatis sentia colendam studium nostrum impendimus, id totum peculiari ratione in Christi ejus filij honorem, & quo ipsa omnia accepit, terminari: imò hæc

Primum caput. quia Mater est Christi.

Damasc.

Psal. 150. Ecclesi. 43.

S. Leo.

Bernard.

Virginis honor in Christum redundat.

est voluntas Christi, ut sæ Genitrici hunc cultum exhibeamus. Quare Bernardus sermone de Aquæ ductu, *Tota*, inquit, medullis cordium, totis præcordiorum affectibus, & votis omnibus Mariam hanc veneremur; quia sic est voluntas ejus, qui totum nos habere voluit per Mariam, in omnibus siquidem, & per omnia providens miseris, trepidationem nostram solatur, & dem excitat, spem roborat, & fidenciam abjicit, & vult m. riget passillanimitatem hæc Bernardus. Quod tremor mirum non est, si esim juxta verbum Domini norari. 1. Reg. 2. Quicumque glorificaverit me, glorificabo eum. & Joan 12. Si quis michi ministraverit, honorificabit eum pater meus: quanta gloria, & honore Deus optimus Virginem Deiparam non solum in cælis, sed etiam in terris cumulavit, quæ ita Deum in se glorificavit, ut Bernardus serm. 2. de Pent. de Virgine sic loquatur: *Tota Trinitas de plenitudine ejus accepit gloriam.* & Cyrillus hom. 6. in Nestorum: *Per te, inquit, Trinitas sanctificatur, per te Crux gloriosa celebratur.* & alij Patres quos cap. 17. citavi fusc in eandem sententiam multa præferant. Quam sedulo autem Christo ministraverit, diximus cap. 9. & 12. Ex quo facile inferre possumus honorem, quem Christus ei vult ab hominibus exhiberi; ideo enim Christus per ipsam tot beneficia eam invocantibus confert, ut omnes ad ejus benignitatis asylum confugiant, eam pro viribus venerentur, ideoque ejus reverentiam, ac devotionem in cordibus omnium fidelium altius impressit, ut ex his, quibus totum hoc opus inspersimus perspicue constat. Quocirca de Virgine Deipara Ecclesia in officio ejusdem Virginis profert illud Cant. 6. *Viderunt eam filia Sion, hoc est anime fideles, & beatissimam prædicaverunt: Regina, id est, præstantissimorum Sanctorum, & concubina, hoc est aliorum etiam sanctorum anime laudaverunt eam, & Prou. ult. de muliere illa forti, quæ ut c. 24. dixi, Virginem sanctissimam significat, verè dicitur: Surrexerunt filij ejus, & beatissimam prædicaverunt, vir ejus, & laudavit eam, non solum enim fideles, qui sunt filij Virginis, sed ipse quoque Christus, vir filius eius, de quo dicitur 1er. 31. *Femina circumdabit virum, laudavit eam: & Virgo ipsa Spiritu S. afflata hoc ipsum agnovit cum dixit: Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.* Hinc est, quod SS. Patres tanquam Dei optimi matrem præclaris encomijs, & epithetis,*

Bernard.

Cyrillus

Bernard.

Cyrillus

Cant. 6.

Cant. 6.

Prou. 1.

1er. 31.

Luc. 1.

eis, atque attributis illam omni reuerentia significatione suppliciter inuocant, & ut omit- tam precandi formulam in sacrificio ipso, qua uti solet Ecclesia latina, in qua omnibus con- stat quàm crebrò, quàm reuerentior non tan- tum in Missis, quæ de Virgine celebrantur: sed etiam in qualibet Missa, in precibus, quæ sub missa, & alia voce à Sacerdote recitantur, inuocetur: dicam solum de alijs liturgijs, siue sacrificandi formis, quas sancti Patres reci- tandas in Ecclesia præscripserunt, in quibus ex persona Ecclesiæ humiliter, ac reuerentier inuocatur, nam de Sanctorum eiga Virginem veneratione c. seq. diligenter nobis agendam erit.

S. Iacobus. 6. S. Iacobus in sua Liturgia: Commemora- tionem, inquit, agamus sanctissima, immaculata, gloriosissima, benedicta Domina nostra Matris Dei, & semper Virginis Maria, & omnium Sancto- rum, & iustorum, ut precibus, atque intercessio- nibus eorum omnes misericordiam consequamur. & iterum in persona chori dicitur in eadem Liturgia: Dignum est, ut te verè beatam dicamus Deiparam semper beatam, & omnibus modis ir- reprehensam, & matrem Dei nostri honorabili- tatem, quàm Cherubim, & gloriosorem, quàm Seraphim, qua sine corruptione Deum Verbum peperisti, te re vera Deiparam magnificamus. & rursus: Tibi ò plena gratis vniuersa creatura gra- tulatur, Angelorum catus, & hominum genus, qua es Templum sanctificatum, Paradisus spiri- tualis, Virginum gloria, ex qua Deus carnem as- sumpsit, & puer factus est Deus noster, qui est ante secula. hæc in Liturgia S. Iacobi.

S. Basilus Casariensis. S. Basilus Casar. in sua Liturgia S. Iacobum imitatus sic habet: Sanctissima, & intemerata dominatrix nostra Dei genitrix, & semper Vir- ginis Maria cum omnibus sanctis memorantes, nos ipsos, & ad inuicem, atque omnem vitam no- stram Christo Deo commendemus; quod quin- quies in eadem Liturgia repetit.

S. Ioannes Chrysostomus. S. Ioan. Chrysostom. in sua Liturgia: Preci- bus, inquit, sanctissima Deipare Virginis Serua- sor serua nos; & sæpius ibidem implorat, præ- sentim hac precatone, quati identidem repe- tit: Sanctissima, intemerata, & super omnes bene- dicta gloriosa Domina nostra Deipara, & semper Virginis Maria cum omnibus sanctis memorant agamus, & iterum eam honoratorem Cheru- bim, & gloriosorem incomparabiliter Seraphim; semper beatissimam, & penitus incontaminatam Dei nostri Matrem nominat. Et cum sacra-

Eucharistia est sumenda hæc verba à duobus dicenda præscribuntur: Ex intercessione imma- culata Domina nostra Deipara, & semper Virgi- nis Maria dignum me fac, ut sine condemnatione accipiam immaculatam vitam donum in remis- sionem peccatorum, in vitam aeternam. & infra: Dirige nostram vitam, consilia nos in timore tuo omnes, custodi vitam nostram, stabili nostros gressus, precibus, & supplicationibus sancta Dei- para, & semper Virginis Maria: & omnibus Sancto- rum. hæc ex Liturgia sancti Ioannis Chry- sostomi.

In missa, qua vtuntur Æthiopes, estque per antiqua, quam canonem vniuersalem vocant, & habetur tom. 6. Bibliot. Sancti Patr. cuius auctor fuisse dicitur S. Mathæus teste Suarez tom. 3. in 3. par. disp. 60. sect. 1. preces fundun- tur in hæc verba: Latere immaculata verè Re- gina, latere gloria nostrorum parentum; quia pe- peristi nobis Emmanuel, ò verè mediatrix ante Dominum nostrum Iesum Christum, te supplices exoramus, ut memor sis nostri. ora pro nobis, ut deleantur iniquitates nostra. hæc ibi. Ex quibus satis apparet quanto studio Virginem sancti- simam hoc nomine, quod Dei genitrix sit, co- lere debeamus.

DEIPARÆ IN NOS BENEFICIA.

7. **Secundo** ad Virginis deuotionem præci- que nos viget animi gratitudo, propter innumera, eaque præstantissima ab ea, tum in vnumquemque nostrum peculiariter: tum et- iam generatim in vniuersum hominum genus collata beneficia, quæ non minoris ab vno- quoque facienda sunt, quàm si solus ipse ac- ceptiles & quidem beneficia ea, quæ dicuntur occulta omittam, quæ licet nos lateant; ipsa tamen pro sua in nos benignitate in dies procurare non cessat, siue cum nos à certissimis, quæ impendent, periculis seruat immunes: siue cum multa bona conferit, quæ beneficia nunc occulta; in futura, vt speramus, vita nobis aperientur vniuersa: vt eo saltem tempore tantæ benefactrici gratias agere pro vni- uersis possimus. De his beneficijs, quæ occulta appellare licet, & à Deipara accepimus, & expectamus Nazianzenus in tragœdia de Chri- sto patiente ad Deiparam sermonem dirigens, seque ei plurimum debere testatus, eleganter sic cecinit.

Bibliot.
SS Patr.
Suarez

Secundum
cap. Pro-
pter acco-
pta à Vir-
gine benefi-
cia.

Nazianz.

Fi. quæ

—*Ut qua gratia*

*Modum supra omnem me tua, semper laus;
Me genare quouis casuum eruis omnium,
Hostes apertos, quodq; longe maius est,
Illos laente machina, qui me petunt
Auerit.*

Maximū 8. Cæterum, his occultis beneficiis omiſſis, Virginis venio ad ea, quæ ad omnes pertinent beneficia, quorum istud est præstantissimum; quoniam ad salutem nostram singulariter cooperata est: id quod locupletissime agnoscunt Sancti, quos suscitauimus cap. 17. 22. & 27. suo enim modo ad CURTIUM Domini Incarnationem, à quo nobis bonum omne dimanat, cooperata est, eamque meruit de congruo, & ex suis visceribus in Incarnatione Christo subministravit corpus, quo in cruce obiato à dæmonis tyrannide sumus redempti: quo item in sanctissima Eucharistia paschimur, atque reficimur, ut merito Augustinus sermone 18. de Sanctis exclamet in hæc verba: *O B. Maria, quis tibi dignè valeat iura gratiarum, ac laudum præconia rependere, qua singulari tuo assensu mundo succuristi perditis? quas tibi laudes fragilitas humani generis persoluet, qua solo tuo commercio recuperandi adiutum inuenit. Accipe itaque quascumque exiles, quascumque meritis tuis impares gratiarum actiones, & cum susceperis vota, culpas nostras orando excusa hæc ille. Multa etiam precibus, ac meritis suis nobis de congruo meruit, & impetrauit.*

August.

Ad hæc Christum Dominum propter nos homines, & propter nostram salutem in Castellum huius mundi intrantem, Mulier hæc non tantum in domum veteri sui excepit cuius typum postea gessit Martha, (de qua legitur Luc. 10. quod cum intrasset Iesus in quoddam castellum excepit illum in domum suam: sed etiam Christo nomine omnium hominum, quorum causa venerat, sollicitè ministravit, eumque lactavit, atque educauit, ut c. 9. & 12. diximus, ita ut Christus dignissimo in terris loco, (ut rectè dixit Bernardus ser. 1. de Assum.) *Viri scilicet virginis templo à Virgine sit excepit: quo nomine ipsa vniuersum genus humanum sibi deuinxit: similiter & in Christi Passione, ut fusius cap. 11. dixi ex Bonauentura in 1. sent. dist. 39. art. 2. q. 2. licet Christo patienti maxime compateretur; tamen ut conformaretur diuinæ voluntati placuit ei vniuersum filium suum pro salutè humani generis*

Luc. 10.

offerri, ac propterea hoc nomine mirificè eam commendandam, & ab omnibus hominibus vnicè diligendam affirmat Bonauentura. Pertinet & ad hoc caput, quod sit misericordie mater, quodque per eam diuina in homines misericordia abundè effundatur, de quo egi cap. 16. & hæc pauca de beneficijs generalibus à Deipara in omnes collatis attingit sufficiat.

Bernard.

Peculiariora verò quæ singuli ab ea acceperunt beneficia, quisque reputare secum potest illud certum est, neminem esse, qui se abscondat à calore eius; omnesq; illius misericordiam in multis expertos esse.

Bonauent.

Quidni veteris peccator accedere? ne quem. Pfah. 17. admo.

A DEIPARA BENEFICIA

expectamus.

TERTIÒ ad Virginis pietatem nos excitare debent non tantum beneficia ab ea accepta, de quibus iam diximus: verum etiam quæ per ipsam, & ab ipsa in posterum speramus: cum enim sumus miseri omnium rerum egentes, multis erratis obnoxij, viribus ad omne bonum imbecilles, omniq; humano auxilio destituti à dæmone vaserimo, atque immanissimo hoste, qui tanquam leo rugiens circuit quærens quem deuoret, acerrimè oppugnati, diuino præsidio auxilioque maxime indigemus: tum ut peccata nobis admitta remittantur: tum etiam, ut ab insidijs hostium visibilibus, atque invisibilibus, interioribus, exterioribusque diuina virtute muniamur, ac tandem ad extremum usque spiritum in bono peruenemus. At vero apud Christum nulla nobis utilior Aduocata ad ea dona impetranda, quam Virgo Deipara, quæ apud eum plurimum potest, eiq; maxime gratiosa est, nec vllam, si quicquam petierit, repulsam patitur, & pro sua in nos misericordia, nostras necessitates materno complectitur affectu. Quare Aduocata est nostra, ut c. 30. dixi, suisque precibus efficacissimis præsentissimam Dei opem nobis implorat. Et quidem Bernardus serm. Signum magnum, Sufficere, inquit, poterat Christus, siquidem & nunc omnis nostra sufficientia ex Deo est, sed nobis bonum non erat esse hominem solum; congruum magis, ut adesset nostra reparacioni sexus uterque, & infra, Christus misericors est, habet tamen iudiciariam potestatem, denique Deus noster ignis consumens est, Deum Quidni veteris peccator accedere? ne quem. Pfah. 17. admo.

admodum fluit cerna à facie ignis, sic pereant peccatores à facie Dei: opus est enim mediatore ad mediatorem istum, nec alter nobis iulior quam Maria & rursum: Deniq; Maria omnibus omnia facta est, sapientibus, & insipientibus copiosissima charitate debitorum se fecit, omnibus misericordiam sinum aperit, ut de plenitudine eius accipiant uniuersi, Regem curacionem, Tristis consolationem, Peccator veniam, iustus gratiam, Angelus iustitiam, deniq; tota Trinitas gloriam, Filij persona carnis humana substantiam, ut non sit qui se abscondit à calore eius: & quem admodum Sol super malos, & bonos indifferenter oritur: sic ipsa Sole amara praeuicta non disceuit merita, sed omnibus sese exorabilem, omnibus clementissimam praebeo omnium ueniam, necessitates amplissimo quodam miseratur affectu. haec ex Bernardo.

vel punitioe d'rigit ad lectus coelestis Patris: Propter hoc bene Innocentius ait sic: Quibus auxilijs possunt nauis inter tot pericula pertransire usque ad lectus Patris? Cerè, inquit, per duo scilicet per lignum & stellam: uel per fidem crucis: & per uirtutem lacis quam peperit nobis Maria Maris stella. haec Bonauentura ex Innocentio, cui consonat explicatio illa Petri Damiani: Psal. 22. Virga tua, & baculus tuus ipsa me consolata sunt: ait enim in seim de Altum pt. in Virgine uirga, & baculo cruce, miserorum spes, & consolatio continetur. Quis autem enumerare ualeat eos, qui per Virginem Christo conciliati sunt, vel qui Virginis ope à molestissimis tentationibus, & perplexitatibus sunt liberati? vel quod maius est, vires huiusmodi tentationibus resistendi ad consequendam uictoriae coronam sunt adepti? Quot per Virginem à cœno peccatorum ad Christi gratiam emerferunt? Quot tepidi mox à Domino euocandi, non statim uelut arbores infuuctuosae sunt succisi, ne terram frustra occuparent, sed per Virginem expectati, ut fructus facerent? Quot à seculi, & ambitionum fluctibus ad tutissimum sacrae Religionis portum uirginis auxilio commigrarunt?

Pet. Dam. Psal. 22.

Luc. 13.

Casarius.

Eccles. 24.

S. Antonini.

August.

Emman.

Innocenti.

10. Certè, ut dixi cap. 30. ex S. Antonio 4. partit. 15. c. 9. §. 2. Sapientia, & auctoritas Deiparae in munere Aduocatae elucet, quod causam nostram euincit contra Aduersarium sagacem, qui est daemone in causa desperatissima, qualis est peccatoris, & apud Deum Iudicem sapientissimum, & pariter iustum, quem placat. Merito igitur Augustinus serm. 18. de Sanctis ad uirginem: Sit, inquit, per te excusabile, quod per te ingerimus: fiat impetrabile, quod fida mente poscimus: accipe quod offerimus: reddona quod rogamus: excusa quod timemus: quia tu es spes unica peccatorum: per te speramus delicta ueniam: & in te beatissima nostrorum est expectatio pramiorum. haec Augustinus. Et uero cū Virgo sanctissima, ut cap. 16. dicebamus, sit Aqueductus caelestium gratiarum, & in corpore mystico Ecclesiae sit collum, sit radix, necnon Fenestra, Scala, & Porta caeli, & Stella maris; sit etiam mediatrix nostra, ut cap. 30. ostendimus: qui uoluerit caelestibus donis repleti, ad hunc Aqueductum accedat: qui Christi capitis influxus uerere desiderat, hunc collo coniungatur, huius radici uiuatur: similes per hanc fenestram, per hanc scalam, per hanc portam in caelum conscendere, ac intrare nitatur: hanc apud Christum mediatricem ad ea exoranda, quae saluti sunt necessaria, adhibeat: per hanc maris stellam in medijs huius uitae procellis cursum suum ad caelestem dirigat portum. etenim quoad stellae huius aspectum non amiserit, ipem habet ex procellis huius euadendi maximam. Tale, inquit Bonauentura in ipec. ca. 3. est officium Stella nostra Maria, qua Innocenti. nauigantes per mare mundi in nauis innocenti

Casarius libr. 7. miracul. ca. 1. de Virgine agens, paucis multa complectitur. Ipsa, inquit, est orbis conseruatrix, & tribulatorum consolatrix: sibi famulantium defensor: ix, per ipsam peccatores illuminantur, desperati ad confessionem reparantur, Apostatae à Deo per ipsam Deo mirabiliter conciliantur, iusti reuelationibus consolantur, nomen eius, & memoriale eius morbos sanat, daemones fugat, vincula soluit, timores pellit, tentationes compescit per ipsum pusillanimes confortantur, torpentes excitantur, eieci misericorditer reuocantur, diligentes se diligit, imò diligendo praeuenit & honorat, & contemnes se, quia iusta est punit. & humiliat, apud ipsam electuaria sunt conseruata, unguenta sanata, nomen eius super mel dulce, & hore ditas eius super mel, & fauam morientibus assistit, & mortuorum animas ad uitam peruenit aeternam. haec Casarius, quae omnia toto illo lib. 7. multis miraculis, & excipulis comprobat, atque confirmat.

DEIPARA UT MATER VIVENTIAM DILIGENTIA.

¶ Quarto ad uirginis deuotionem illud Quarta. M m m quod;

quia Virgo mater est uiruenti, & mater nostra Dan. 19.

quoque nos inflammare debet, quoniam Deipara, ut cap. 27. ubi dixi. Mater est uiuentium, mater etiam nostra, cui à Christo, dum esset in cruce, in Ioanne in filios traditi sumus illis verbis: *Mulier ecce filius tuus*: cumque ipsa egregie matris munera in nos exerceat (amat enim nos, curam nostri gerit, à malis animæ, & corporis liberat) Deum iuste contra nos iratum placat: quæ omnia plenius cap. 27. 28. & 29. offendimus: diuinam quoque nobis misericordiam exorat, de quo cap. 16. egimus. debemus & nos tantæ Matri, cuius auxilio, atque præsidio in primis egimus, officijs, atque obsequijs respondere, eique omnem deuotionis cultum impendere, hoc enim & nobis Christus in cruce illis verbis ad S. Ioannem: *Ecce mater tua*: significasse videtur, ut scilicet eam tanquam matrem agnoscamus, eique debitam obseruantiam exhibeamus. Quid autem ei tanquam matri prestare debeamus, deinceps sequentibus capitibus aperiemus, in hoc autem Christi in nos benignitatem, atque misericordiam agnoscamus, qui non sua solum dona nobis conferre uoluit, sed talem etiam matrem, talemque aduocaram, quæ diuinarum gratiarum dispensatrix esset, humano generi prouidit, quæ suis precibus iram eius in nos iuste propter nostra peccata concitaram mitigare posset. Qua in re fecisse perinde videtur, ac pater aliquis, qui cum filium corripere, ac cedere iusta de causa uult, aliquem tamen exoptat, qui filij plagas ab eo deprecetur, ut iure apud Ezechielem capit. 13. & 22. conqueratur, quod non fit, qui se opponat pro terra, ne dissipet eam. hoc tamen Mater misericordie præstare solet: precibus enim pro terra crebro se opposuit, quemadmodum capit. 30. diximus. Animaduertendum tamen est CHRISTVM Dominum prius matri dixisse: *Mulier ecce filius tuus*. Virgo enim ad nos iuuandos ex sua charitate permouetur, uolque suo materno affectu præuenire solet: cui tamen à nobis sedulo pro nostra tenuitate est respondendum, ideoque subiungitur: *Ecce mater tua*, sicut autem S. Ioannes absque mora *ex ea hora accepit eam in sinu suo*. ita & nos statim in cordis nostri intima per singularem in Virginem pietatem, atque deuotionem reuerenter eam accipere debemus: ipsa uero iuxta illud Ecclesiast. 17. Non se difficilem præbebit: sed obuiabit nobis quasi mater honorificata: Matrem enim

Ezech. 13 & 22.

Ioan. 19.

Ioan. 19. Ex hac hora statim Virgini amplexum sor. Eccl. 17.

honorificatam eam appellat Ildesofus ser. 1. Ildesof. de Assumpt.

DEIPARÆ DEVOTIO EST BONVM, honestum, uile, ac delectabile.

12 **Q**uinto, Virginis Deiparæ deuotio triplicem illam rationem boni, honesti uidelicet uilis, atque delectabilis (de quo agit S. Thomas 1. part. q. 5. a. rt. 6. ex Ambrosio libr. 1. de offic. cap. 9.) in se una complectitur; quare in eorum animis, qui Virginis sunt studiosi non decet tantum, atque ornamentum, sed uilitatem etiam, atque dulcedinem parit maximam, ut ex hoc etiam capite pietas in Virginem omni ratione à nobis sit procuranda. Huic porro triplici bono quod in deuotione erga Deiparam inuenitur, aptantur: quæ Eccl. 24. de eadem Virgine dicuntur; ad bonum enim honestum spectat illud: *Ego quasi ierebinthus extendi ramos meos & rami mei honoris, & gratia, ego quasi uitis fructificans suauitatem odoris, & flores mei fructus honoris, & honestatis*. De bono uero uile mox subiungitur: *In me gratia omnis uia, & ueritatis, in me omnis spes uita, & uirtutis, denique de dulcedine, ac suauitate, Spiritus, inquit meus super mel dulcis, & hereditas mea super mel, & fauam*. Cæterum ratione quoque hoc ipsum ostendamus. Et quod ad bonum honestum attinet, non est nobis ualde laborandum, ut illud in pietate erga Virginem cumulatissime reperiri probemus; cum ex superioribus perspicuum sit, hanc pietatem maximè omnes decere; quid enim secundum Deum honestius, uel quid magis creaturas omnes decet, quàm erga eam reuerenter effici, eam singulariter venerari, quæ Dei omnium creatoris uera Mater est, quæ in nos tot contulit beneficia, quàm Angeli in cælis, ut cap. 26. dixi, officiosissime colunt, quæ ut cap. 17. ostendi Patriarchatum decus dicitur, quod ex illorum nobilissimo sanguine procreata, maius illis ornamentum attulerit, quàm ab eis acceptum; cuius uultum omnes diuites plebis, nimirum Sanctorum præcipue venerantur; cui, ut ca. 1. uidebimus ex persona humani generis dicitur illud Iudith 17. *Tu gloria Ierusalem, tu laetitia Israel, tu honorificatio populi nostri*. Quocirca S. Stephanus Rex Hungariæ maximo sibi suoque Regno uisus duxit ornamento, cum Hungariam Virginis familiam uoluerit appell.

Virgini deuotio est cum uilitate, & honestate. S. Thom.

Eccl. 24.

Pietas in Virgine est bonum honestum.

Psal. 44.

1. uidebimus ex persona humani generis dicitur illud Iudith 17. Tu gloria Ierusalem, tu laetitia Israel, tu honorificatio populi nostri.

appellari, vt videre est in vita S. Gerardi episcopi, & martyris apud Sursum 24. Septemb. nec non Hungari ex institutione eiusdem S. Gerardi Episcopi, & S. Stephani Regis, Virginis sanctissimæ nomen ex reuerentia minime pronunciant, sed Dominam eam absolute vocant. Religiosi quoque ordines Deiparæ patrociniū vique adeo gloriantur, vt suam erga eam obseruantiam ipso nomine, vel habitu, vel alia qua piâ ratione testatam velint. Nam & Seruitatum ordo, propterea quod Deiparæ seruos se profitentur; nomen hoc verè gloriosum (quod illis decus affert singulare) non sine diuino nutu inuenerunt: Cùm & ipsi lactentes, atque infantes eos, qui huic ordini initium dabant, aspicientes seruos Mariæ vocarint, (inter nos lactentes recensetur B. Philippus vago dictus à Tuderis, vbi quiescit,) patri enim erat Florentinus, (vix integrum à sua natiuitate annum explens, qui postea eundem ordinem complexus, illius fuit propepator egregius.) quin etiam idem Seruitæ sanctissimæ Virginis iussu in memoriam doloris, ac mestitiæ, quam in Christi Passione ipsa Deipara pertulit, atrum habitum acceperunt. Nec desunt aliæ Religiosorum ordines, qui à Deipara honorificam sibi appellationem desumpsere, atque hoc etiam nomine apud fideles magna in veneratione habentur, & candenti habitu, saltem aliqua ex parte in honorem puritatis Deiparæ vtuntur. Eiusmodi est Ordo Carmelitarum, qui à B. Virgine à Carmelo, eorum, qui à B. Maria montis Virginis dicuntur, quorum ordinem S. Gulielmus circa annum 1120. instituit, eorum quoque qui à B. Virgine à mercede nomen acceperunt, qui ante trecentos annos in Hispania primum ordinem inchoarunt, postea in alias prouincias penetrarunt; nec non eorum, qui Religionem in honorem immaculatæ Conceptionis instituerunt, quorum regulam probauit Alexander VI. Julius II. Leo X. eis priuilegia concedendo vt videntur in compendio minorum. verbo communicato §. 78. & verbo Concep. §. 10 & 12. Inter hos connumerantur & Oliuetani, qui in Virginis purissimæ honorem albo, atque candidi habitu vtuntur, cum enim à Ioanne XXI. ad Episcopum Aretinum essent remissi; ab eo circa annum Domini 1329. iussu Virginis beatissimæ, quæ Episcopo apparuerat, albam vestem cum Regula S. Benedicti sub B. Mariæ protectione acceperunt, quemadmodum

refert Paulus Morigia de origine Religionum cap. 37.

Paulus Morigia.

RELIGIOSORVM FAMILIÆ
Deiparæ protectione gloriantur.

13 **Q**uin etiam aliæ Religiosorum familiæ quamuis alio nomine nuncupentur, pari tamen animi sensu se eiusdem Deiparæ famulos profitentur, seque sub eiusdem patrociniū pecuniariter degere gaudent, quemadmodum de Carthusianis, de Cisterciensibus de Ord. Prædicatorum, qui præter alia, habitum etiam quo vtuntur à Virgine accepisse gloriantur ex lib. 2. vitæ S. Dominici cap. 12. de Ordine Minorum. & de nostra Societate diximus cap. 20. & dicemus capite sequenti. ommitto dicere hic de varijs Confraternitatibus ac Sodalitatib. secularib. in Ecclesia institutis, præsertim illa Rosarij toto Orbe diffusa, & ijs Congregationibus, quæ in domicilijs Societatis nostræ habentur, quæ Virginis nomine, & patrociniū gloriantur. Sed quid dico de Religiosis & Sodalibus, alijsq; fidelibus qui præclare secum agi existimant, si aliqua ratione Deiparæ studiosos se profiteantur, cum ipse Deus eam ita cohonestare dignatus sit, vt ab ea denominari, & per eam, inter puras creaturas omnium longè prestantissimam, veluti quoddam penphrasim aliquando nobis innolescere voluerit, quemadmodum toto c. 15. vberius probauimus. Addam & illud, quod refert Cæsaribus libr. 7. exemp. cap. 38. de Bertramo Ordinis Cisterciensibus in Longobardia, is aliquando in oratione beatam Dei genitricem conspexit è regione cuius fons aurei coloris erumpens, vetus eius pedes fluebat, lapilli eius fontis lapides erant præciosi, smaragdi videlicet, carbunculi, topazij, sapphiri, hiacinthi. huius porro interpretationem à B. Virgine accepit, fontem enim illum aurei coloris ordinem dixit esse Cisterciensem, qui velut aurum dignitate, & sanctitate præcallebat, & speciali quadam prerogatiua dilectionis non cessabat stare ad eam; lapillos verò pretiosos esse speciales suos amicos in ordine, & in suo obsequio ceteris feruentiores. hæc ibi. Ex quo decus, ac pretium deuotorum B. Virg. facile cognosci potest, cum auro, & lapidibus pretiosis comparentur.

Apud Sursum tom. 4. Confrater nitates, ac Sodalitates sub appellatione B. Virginis.

Cæsarius Deuotio istos Deipara qui huius typis figuraret.

14 In cœlesti quoq; patria eos, qui in præsentis Virginis vita Deiparæ peculiari ratione serui, atque deuoti

Mmm 2

giali orna
tu in celo
fulgent.
Pelbartus

deuoti existunt, singulari etiam fauore hoc nomine donandos docet, & pulchra similitudine explicat Pelbart. de Tempe suar in Stellario Virg libro 11. part. 1. art. 3. Sicuti, inquit, serui Regis, & Regina in Curia Regia cartis notabilibus clemencijs de aurijs procedunt, per qua agnoscuntur esse serui Regis, vel Regina, & speciali purpura vestiti ambulant: ita in Curia caelesti serui Virginis speciali ornatu, & gloria, qua pra alijs decernuntur, quod serui sunt Maria, subgubunt, iuxta illud Proverb. vltim. Omnes domestici eius vestiti sunt duplicibus. Ita Pelbartus.

Prover. vlt.

Pietas erga Virginem omnibus vtilissima 2. d. 8. 6.

15 Quod vero spectat ad utilitatem eximiam, quam hominum animis pietas in Virginem affert, ex ijs, quæ supra diximus, & infra dicemus liquidò apparet. Illud tantum de Arca Dei ex 2. Regum 6. in præfenti commemorabo; quemadmodum enim propter Arcam illam in domum Obededon illatam trium mensium spacio, Dominus eum, omnem que domum eius sic benedixit, ut David, qui ex reverentia timuerat eam ad se diuertere, hoc exemplo exstatur cum gaudio in Civitatem suam solemnè pompa eam adduxerit: ita felix anima, in quam erga Deiparam per Dei Arcam, ut capitul. 5. dixi adumbratam, pietas, atque deuotio ingreditur; quoniam bonorum omnium vbertate calitus affluet, iuxta illud, quod ei accommodatur, & in festo Præsentationis legitur Proverbium 8. In vijs iustitia ambulabo, & in medio semitarum iudicij ut ditem diligentes me, & thesauros eorum repleam. Et quoniam tot Sanctos legimus virginis ope, atque præsidio ad magnum perfectionis culmen peruenisse, quorum aliquos capite sequenti referemus, ne nos pigeat in animam nostram ad eius benedictionem, caelestiumque gratiarum copiam percipiendam omni pietatis tenui hanc deuotionem introducere.

Prover. 8.

Pietas erga Virginem dulcis. Judith 15.

16. De suauitate verò, & dulcedine, quam in pietate erga Virginem abundè omnes experiuntur, locupletissimi testes sunt iij, qui in hac pietate stituerit se exercent: quare merito illud ei congruit, quod ab vniuerso populo est acciñatum Iudith. quæ figuram Deiparæ gerebat. Tu gloria Ierusalem, tu latitia Israel: nō solum enim decus, atque ornamentum humano generi attulit, sed lætitiā etiam atque iucunditatem. Quare in Litanijjs B. Virginis, quæ Laurici decantantur: causa nostra lætitia dicitur. Ambrosius in psalmo 21. in fine

Quin potius, inquit, ipsam Mariam manna dixerim, quia est subtilis, & splendida, suauis, & Virgo: quæ velut cælestis vniuersi cunctis ecclesiarum populis cibum dulciorum, melle defluxit, quem qui edere, aut manducare neglexerit, vitam in se met ipso habere non poterit, sicut ipse Dominus ait, nisi quis manducauerit cornem meam, &c. ita Ambrosius.

Maria est
masa.
Exord. 1.
Ja 6.

Bernardus verò apud Bonauenturam in spec. c. 8. Cuius sententiam mox referemus, de eiusdem B. Virginis dulcedine abundè testatur, ac prædicat. Illud verò sedulo cauendum ne Deiparæ dulcedine deguttata, eam rejiciamus: huc enim spectat illud ex reuel. 8. Brigittæ lib. 1. cap. 58. cum enim Deipara Christo dixisset: Rogo te fili mi, ut, quia tu fuisti mihi dulcissimus, atque participes fiant mea dulcedinis: cui respondisse scribitur Christus in hunc modum: Benedicte sis tu charissima mater: verba tua sunt dulcia, & charitate plena: idò qui eumque de dulcedine tua in os suum receperit, & perfectè tenuerit, proficiet ei, qui autem receperit, & rececit, tanto maius supplicium habebit. Hæc ibi. Ad hæc Cantu. 4. de Deipara dicitur, Fauus distillans labia tua sponsa, mel, & lac sub lingua tua, eique accomodaturo Petrus Damiano teimone de Annunciatione illud Eccl. 2. 4. Spiritus enim meus dulcis, & hereditas mea super mel, & fauum, Hæc est, inquit Damianus loco citato, quæ vestris affectibus suauiter indolescit, in qua dulcis Dominus cum omni sua dulcedine superuenit. sic Damianus, Augustinus ipsa enim, ut dicebat Augusti. sermone 100. de tempore, est terra promissionis, cum toties per Prophetas promissa fuerit, ac qua terra duo illi pendentes vnam detulerunt in ligno suspensam vna enim illa Christū Deum figurauit. hæc Augustinus.

Bernardus

Cantu.

Pet. Dam.

Eccl. 2.

Damianus

Augustinus

Num. 23

Psal. 31

Exord.

Terra verò promissionis diuino testimonio Exord. 3. & alibi sæpe in factis litteris lacte, & melle manare dicitur, id quod manantem ex Virgine dulcedinem adumbrasse existimandum est. Ita Bernardus sermone 3. super Salue Regina, ipsa, inquit, est Terra promissionis lacte, & melle manans. & ab Ecclesia in precatione, cuius initium est Salue Regina, eidem dicitur: Vita dulcedo, & spes nostra saluo. & iterū Oblemens o pia, o dulcis Virgo Maria. In vita enim spirituali sicut & in pharmacis, ac rebus, quæ ad valetudinem conferunt, quædam vtilia sunt, & amara, seu minimè iucunda, cuiusmodi est ieiunium, corporis castigatio, & simi-

Bernardus

Bernardus

similia: quædam verò utilia simul, & dulcia, ni-
mirum & spe, & re ipsa sua, & hujusmodi
est erga Virginem devotio.

Bonavent.
Bernard.
Damas.
Et sanè experientia satis est exploratum, il-
lud Bernardi apud Bonaventuram in speculo
cap. 8. Omnia, inquit, opia, à multum lauda-
bilis Virgo Maria: tu nec nominari potes quin ac-
cendas, nec cogitari quidem, qui recreas affectus
diligentium te: tu nunquam sine dulcedine divi-
nitus tibi insita pia memoria portis ingrederis. sic
Bernardus. Quod longè ante Bernardum ob-
servavit Damascanus, qui ex sola Virginis me-
moria magnam concipi animo voluptatem
testatur, ut videre est oratione 1. de dorm. Virg.
Sufficit, inquit, ijs, qui tui memoriam piè usur-
pant pretiosissimum memoria tua donum, quippe
qua ejusmodi lætitiâ pariatur, quam nullus eripe-
re possit, quia nam enim voluptate, quibus bonus
non impletur, qui mentem suam sanctissimæ me-
moria promptuarium efficiunt & oratione 2. de
dorm. hortatur omnes, ut mentem, memo-
riamque suam Dei genitricis promptuarium
efficiant.

Pet. Dam.
Eccl. 49.
Bernard.
17 Quare Petrus Damianus sermone 1. de
Natiu. Virg. ex dulcedine, quæ ex recordatio-
ne Virginis percipitur, dulcedinem ex ejusdem
præsentia inferebat: Felices, inquit, angelici
spiritus, qui B. Virginis habent præsentiam: nos va-
terim memoriam abundantia suavitatis eius e-
ructamus, si sic dulcis est memoria, quæ est præ-
sentia? Ita Damianus. ut Virgini illud, quod
Eccl. 49. de Iosia dicitur, congruere videatur:
Memoria, inquit, Iosia in compositione odoris fa-
cta opus pigmentarij in omni ore quasi mel indulo-
cabatur ejus memoria, & ut musica in convivio
vini: Etenim Virginis recordatio omnium vir-
tutum sua quietiam mittit ad verius vitiorum
fetorem utilissimam; mellissimum etiam, ac
dulce est de ea cogitare, de ea loqui: & quem-
admodum musica seu convivio sua utilissimus
in vini convivio præsentis vehementer obie-
ctat, sic sermo de Virgine non solum cum, à
quo profertur, sed eos etiam, qui eum audiunt,
maximè solatur, ac recreat; imò (ut non-
nulli animadvertunt,) hymni ipsi, atque An-
tiphona Virginis singulariter in mentibus, au-
ribusque fidelium suaviter instillant, ac vol-
uptatem efficiunt: ideo Bernardus sermone
signum magnum, agens de Virginis laudibus
ex consideratione eorum, quæ Deus Virgini
concessit, non tantum pius erga Virginem af-
fectus, sed & consolationem excitari docet:

Ex quibus, inquit, nos si fideliter intuemur, si-
ne dubio admirationem concipimus, veneratio-
nem, sed devotionem, sed consolationem: cetera
quæ restant adhuc & imitationem requirunt.
hæc Bernardus.

Denique in hujus rei confirmationem affe-
ram illud, quod Casarius libr. 7. miracul. cap.
30. de corporea etiam, & sensibili, quæ ex Vir-
gine beatissima proficiscitur dulcedine com-
memorat, scribit enim Colonia fuisse quen-
dam inclusum nomine Matilium propè tem-
plum S. Severini, cui matrona quædam affir-
mabat se Domine nostræ nomen abique mira-
quodam dulcedine pronuntiare non posse, cu-
jus causam rogata, respondit se in Deiparæ ho-
norem quinquaginta salutationes angelicas
cum totidem venijs quotidie dicere solitam ef-
fe, ex quo tantam dulcedinem se consecutam,
ut omnis oris ejus salua, orationis tempore illi
mel videretur conuersa: quod audiens Mar-
tilius hujus Matrone exemplo vix sex hebdoma-
darum spatio, eundem salutationem angelica-
rum numerum eam ejusdem venijs recitavit
cum tantam in ore, & guttore, dom eam dul-
cissimam salutationem profertet, dulcedinem
sentire cepit, ut melius suavitate longè trans-
scendere: quam eandem dulcedinem quidam
ex ordine Cisterciensium illius exemplum imita-
tus obtinuit, quæ omnia ab eodem incluso se
accepisse testatur: Casarius.

Casarius)
Angelica
salutatio-
ne pronun-
tiantes ali-
quis, sensibi-
lioris dul-
cedine re-
creaban-
tur.

DEIPARÆ DEVOTIO SIGNVM
est prædestinationis.

18 Sexto, quamquam sine speciali revelatio-
ne nemo, ut habet sacrum Concilium
Tridentinum sess. 6. cap. 12. scire potest, quos
Deus sibi elegerit, multa tamen à Doctoribus
divinæ prædestinationis signa enumerantur: &
quidem inter præcipua collocatur intima erga
Virginem Deiparam, quæ Mater est Electorum,
atque viventium, devotio. Quod eleganter
Probat Pelbartus in Stellario Virginis lib. 12.
pat. 2. c. 1. ut propterea omni studio in nobis
hanc devotionem divina gratia excitare, &
augere, illamque enixè à Deo petere debeamus:
Virginis porò devotionem signum esse præ-
destinationis probatur.

Sextum est
Virginis
devotio si-
gnum est
prædestina-
tionis.
Conc. Trido

Pelbartus

Primo, quilibet prædestinatus viam quæn-
dam Christi Domini imaginem suis motibus,
humilitate, patientia, castitate, mortificatione,
charitate, alijsque rebus, quo ad ejus fieri po-

Mmm 3 serit

Rom. 8. terit, in se exprimere, debet iuxta illud ad Rom. 8. Nam quos præsciuit, & prædestinavit conformes fieri imaginis filij sui. & 2. Cor. 3. Nos verò omnes reuelat facie gloriæ Domini speculariter in eandem imaginem transformamur à claritate in claritatem, tanquam à Domini spiritu. Hinc est, quod quemadmodum Christus est filius Dei naturalis, ita prædestinati debent saltem esse filij Dei adoptiui, & propterea misit Deus spiritum filij sui in corda nostra, in quo clamamus Abba pater: & Christus Dominus dedit eis potestatem filios Dei fieri, ut sit ipse primogenitus ipse mulus fratribus, quos non confunditur fratres vocare: eadem ratione prædestinati in hoc quoque imaginem Christi in se exprimere solent, ut per peculiarem erga Deiparam pietatem, & devotionem, illam, quæ Mater est Christi naturalis, suam agnoscant matrem spiritualem: ideoque ut dixi cap. 27. Patres omnes matrem cunctorum viventium, qui scilicet vita gratiæ vivunt, eam prædicant; cui Christus in cruce in Ioanne discipulo, quem diligebat, omnes electos, qui sui pariter discipuli sunt, & dilecti, commendasse animadvertunt, & hoc dicebat Origenes tom. 1. in Ioanne præfat. tractans quomodo Ioannes in filium traditus Virgini quodammodo Christus dici poterat: *Quis iure, inquit, perfectus est non amplius viuit ipse, sed in ipso viuit Christus, cum in ipso viuat Christus, dicatur de eo Maria, Ecce filius tuus Christus.*

19. Secundò, deuotionem erga Deiparam signum esse prædeterminationis, ex hoc etiam inferimus, quod omnes Sancti virginis deuotissimi fuerint, quod capite sequenti quamplurimis exemplis planum fiet, ut propterea Cant. 7. dicatur Deiparæ: *Veneri tuus sicut aceruus tritici vallatus lilys:* quoniam ex Epiphano sermone de laud. Virg. & ex Ambr. de Instit. Virg. cap. 13. Christus granum frumenti in cruce mortuum multum fructum attulit, & sic electi omnes veluti aceruus tritici ex Christi passione multiplicati in utero Virginis beatissimæ, tanquam ejus filij spirituales continebantur, eo modo, quo in utero Rebecca in duobus geminis Jacob, & Esau duos populos fuisse dictum est Genes. 25. de quo cap. 29. uberius diximus. Quocirca sicut Deus auctor naturæ Agniculo instructum dedit, quo ex balatu matrem inter mille oves agnoscat, & ad ejus ubera accurrat, ita Deus gratiam justis infundens tribuit, ut Deiparam diuinæ

misericiendi matrem reuerentur, & ad eam inclinentur, ejus ubera misericordie appetant, quare mirum non est, si illam inter mortales degeant fideles omnes videre cuperent, quod ex Epist. S. Ignatij ad S. Ioannem Apostolum aperte colligitur, ubi eam etiam Cælesti prodigium, & sacratissimum spectaculum appellat. similiter neque mirum erit, si omnes in terris ad eam in cælo regnarem tanta professione afficiantur, & sicut Exod. 3. Moyses videns rubum, qui ardebat, & non comburebatur, (quo ut canit Ecclesia virginitas Deiparæ conseruata significabatur) desiderio accensus: *Vadam, inquit, & videbo visionem hanc magnam: quare non comburatur rubus: ita & nos in presenti vita oculo fidei ad eam contemplandam accedamus, memores uberum ipsius, & omni cordis affectu ejus pedes tenemus, atque beneficia nobis opportuna ad ea petamus, nosque mutuo ad ejus amorem adhortemur illis verbis Isa. 2. & Micheæ 4. Venite ascendamus ad montem Domini, & ad domum Dei Jacob, & docebit nos vias suas: Deiparæ enim, & mons Domini, & Domus Dei, ex ijs, quæ capit. 5. diximus, appellatur, ut tandem aliquando in futura vita ejus beata præsentia perfrui mereamur.*

20. Tertio, hoc ipsum probari potest ex illo Ecclesiast. 24. quod Virgini accommodatur: *Qui creauit me requiescit in tabernaculo meo, & dixit mihi. In Iacob inhabitabit, in Israël hereditate, & in electis meis mitte radices:* In Iacob quidem inhabitabit, id est in supplantatore vitiorum. (Iacob enim supplantatorum sonat) in Iacob quoque electi sicuti in Esau reprobi intelliguntur; juxta ea, quæ Apostolus suæ diffinit in Epistola ad Romanos, ubi c. 9. ex Malach. c. 1. citat illud: *Iacob dilexi, Esau autem odio habui.* subdit: *In Israël hereditate, id est in contemplatiuo (Israel enim idem est, qui Iacob prædestinatorum typus, & ut multis placet idem est, quod videns Deum;) verum quod magis est, in electis meis, id est in ijs, quos elegi, mitte radices; ideo Germanus Patriarcha in sermone de Zana Virginis: Quomodo, inquit, corpus nostrum vicarius signum operationis habet res rationem: ita & sanctissimum tuum nomen Virgo beatissima, quod in ore seruatorum tuorum uariatur assidue in omni tempore, loco, & modo, vita, leuita, & auxiliij non solum est signum, sed etiam procurat, & conciliat. ita Germanus & Prov. 8. dicitur: Beatus homo*

homo, qui audit me, & vigilat ad fores meas quoties, & observat ad postes ostij mei; quod Ecclesia Virgini accomodat in Epistola mis-
sa, quæ legitur diè conceptæ Virginis sacro, quasi dicat: Beatus homo, qui meis consilijs obedit, & peculiari devotione me veneratur, cuius rationem ibidem reddit. Quo-
niam qui me inuenerit, inueniet vitam, & habuerit salutem à Domino. etenim Virgini congruit illud Prouer. 18. Qui inuenit multa-
rum bonam, inuenit bonum, & hauriet iucundi-
tatem à Domino.

Luc. 16. 21. Quarto, ad hoc confirmandum facit & Deipara illud, quod Deus Leui. 26. populo suo pollice-
batur: Ponam, inquit, tabernaculum meum in tabernacu-
lo medio vestri, & non abiciet vos anima mea; quod spiritaliter impletur in ijs, in quibus
delectatio quasi in medio cordis à Deo optimo deuotio
erga Deiparam infunditur, quam per tabernacu-
lum Dei figuratam ex Sanctorum doctrina
cap. 5. docuimus, ubi de hoc mystico taber-
naculo illud Isaiæ. 4. intelligi posse diximus.
Et tabernaculum erit in umbraculo abitu, & in securitate, & absconsonem à turbi-
ne, & à pluuia, hæc enim omnia spiritaliter à
Deipara sanctissima suis deuotis præstari ceti-
dimus. Quin etiam compluribus, qui in sceleribus
insoberant, Christus Dominus merito dicere possit id, quod Salomon 1. Reg. 2.
Abiathar dixisse scribitur: Equidem vix moria-
er (adiuuerat enim partes Adonix) sed ho-
die te non interficiam, quia portasti Arcam Dei
coram David patre meo: Christus enim plerum-
que à peccatorum cæno, propter quæ morti
secundæ in gehenna addicendi erant, ad me-
liorem viuendi rationem reuocat, illisque ig-
noticit propter Arcam Dei, hoc est propter deu-
otionem erga Deiparam, quam in corde ge-
starunt.

Et sane experientia comperitum est, quan-
do in Virginem deuotio in alicuius pectore
intepescit, simul & reliqua in vita spiritali
intepescere, cum autem feruet, reliqua etiam
omnia ferere, & maiora capere incrementa.

S. Antoninus 4. part. tit. 17. c. 14. § 7. quan-
dam Anselmi sententiam, quæ hoc ipsum
confirmat, sic affert: in Antiphona, inquit, Sal-
us Regina, ei dicimus: Eia ergo aduocata nostræ il-
los tuos misericordes oculos ad nos conuerse, ut si-
nim dicit Anselmus: Impossibile est, quod illi, à qui-
bus Virgo Maria oculos misericordia suæ auertit,
aliamur, nisi necessarium, quod hi, ad quos con-

uertit oculos suos pro eis aduocatis inflicentur,
& glorificentur. hæc Anselmus apud S. Anto-
ninum. Eandem vt Anselmi sententiam citat
Pelbartus de Temesuar in Stellario Virginis
lib. 12. par. 2. art. 1. & docet esse in lib. miracu-
lorum ab Anselmo edito.

21. Adhuc nomen ipsum Mariæ significat,
vt cap. 10. dixi, Mariæ Stellam, quæ nauiganti-
bus in mundi huius procellis lucem præfert,
virtutumque suarum exemplo, ac opis suæ pa-
trocinio eorum cursum dirigit, atque ad opta-
tum dirigit portum salutis. Et Epiphanius ser-
mone de laud. Virg. explicans nomen Mariæ
etymologiam, inter alia vult nomen illud fo-
nare Myrrham maris: Quia paritura, inquit, e-
rat gemmam à corruptione præseruandam: hoc
est Christum resurrecturum, ab omni corrup-
tione in morte sua alienum: Mare verò dicit
esse vniversum mundum, cui Virgo serenita-
tem, & tranquillitatem attulit. Adde quæ dis-
xitimus c. 16. & 30. Virginem matrem esse mis-
ericordiæ, & peccatorum Aduocatam, quæ à
Deo, apud quem maxima gratia pollet, repul-
sam nequaquam patitur, vt rectè docet Bernardus
sermone de Aquæductu. Quo fit, vt qui
erga Virginem peculiari deuotione afficiuntur,
ij magnam ex eo salutis suæ spem concipi-
re possint. Satagendum tamen illis est, vt à
peccatis quantocius per penitentiam sacramen-
tum emergant, & per bona opera, ut monet
S. Petrus in 2. epist. cap. 1. certam suam voca-
tionem, & electionem faciant: etenim priuile-
gia nonnullis insignibus peccatoribus à Vir-
gine facta, quorum aliqua mox referemus,
ita ad pietatem erga Virginem inflammare
nos debent, vt à peccatorum etiam fordibus
nos quàm maxime reuocent, ne Christi, &
Virginis benignitate abutentes in peccatis
fordescamus, & peccata peccatis addentes in
apertum salutis nostræ discrimen nos ipsi
temerè conijciamus, cum illud verissime
scriptum sit Ecclesiast. 3. Cor durum habebit
male in nouissimo, & quis nunc periculum, in illo
peribit.

22. Sicuti autem Virgo sanctissima tam-
quam Auroa mystica aduentus Christi in
mundum, qui Sol iustitiæ est, felix, & certa
prenuncia fuit, ita & nunc eius deuotio in ho-
minum cordibus proximæ Christi gratiæ per
preces Virginis pronuncia esse solet.

Quid quod Christus Dominus, quos singu-
lati aliqua ratione diligit, eos Deiparæ clien-
telæ,

Pelbartus

Maria
id est, quod
maris stellam
Epiphanius

Bernardus

2. Petrus

Ecclesiast.

Virginis
deuotio
prenuncia
Christi
gratiæ

Christus
suos diligit

S. Antoninus
Salus Reg
Anselm.

telæ patrocinijsque committere legitur? quod
 Hos Virgi- faciliè confirmari posset ex Joanne, discipulo,
 ni commē- quem diligebat Iesus, huic Virgini ex cinere in
 dat. filium tradito in quo omnes, qui sunt in gra-
 Joan. 19; tia, quam Iohannis nomen sonat, quiq; dili-
 guntur à Christo, Deiparæ commendatos su-
 pia cap. 27. ostendimus. Cæterum hoc ipsum
 Exempla vno, aut altero exemplo demonstremus, legi-
 S. Elzeary mus in vita S. Elzeary Comitis Anani cap. 14.
 apud su- Gaslendam nobilem, & sanctam matronam
 rium 27. cum pro S. Elzeario, quem enutrierat seruen-
 Septembr. ter oraret, corporeis auribus audivisse Chri-
 Chrystus stum sibi dicentem, Iuveni huic, pro quo
 S. Elzea tam multum oras, novenis me matrem meam
 vii mari dedisse magistram; nihil igitur de illo dubites.
 commen- Et in revelationibus B. Gertrudis lib. 3. cap. 1.
 dant. Ex sp. rituali, inquit, quadam revelatione dum
 B. Gertru- intellexisset sancta Virgo Gertrudis sibi in aug-
 dis. mentum meriti ul quid adversitatis imminere,
 B. Gertru- & inde ex humana fragilitate irrepidaret: Pius
 dis à Dominus ipseus fragilitati condescendens, miseri-
 Christo cordem matrem suam inclam Coelorum Regi-
 matri com nam, Imperatricem illi dedit in ma-rem, benig-
 mēdatur. namq; dispensatricem ut quantumcumque nimi-
 stas adversitatis supra vires gravaretur, semper
 ad ipsam matrem misericordia securum haberet
 recursum, cuius interveniu se sciret allevian-
 dam. Post hoc brevis intervallo temporis elapso cum
 valde gravaretur quadam in re recurrit ad deso-
 latorum consolatricem cupiens ab ea doceri, quid
 in hac causa magis expediret, & ab ipsa respon-
 sum accipere meruit. & cap. 4. cum eadem B.
 Gertrudis circa festum S. Bartholomæi ex
 inordinata quadam tristitia, & impatientsia
 tantas incurrit tenebras, quod magna ex
 parte iucunditatem divinæ præsentia sibi
 videretur amississe usque in sabbatum, quan-
 do has sibi temperatas gravis est perinter-
 ceptionem Dei genuit, cum in honorem
 ipsius cantaretur quadam Antiphona. &
 lib. 4. eandem revelationum cap. 49. in
 vigilia Assumptionis, cum cantanda esset mis-
 sa cum ex intimo cordis affectu B. Gertrudis
 lecto decubens deprecaretur Dominum, ut
 sibi apud dulcissimam matrem suam dignaretur
 favorem, & gratiam obtinere, cui ipsa, ut
 sibi videbatur nunquam debitum obsequi-
 um exhibuisset, Dominus se summa cum blan-
 ditate in amplexus matris amantissimos de-
 clinans exhibuit ipsi omnem filialem dilectio-
 nem, qua usquam e- ga eam affectus fuerat,
 dicens, Recule Domina Mater amantissima

quod peccatoribus ego propter te sim propitiatus
 & respice hanc electam me in eo affectu, ac sic
 in nobis diebus vita sua tibi placita, summaq; os-
 quatione servasset. Ad quod Virginea Mater quasi
 tota liquefacta, & in melleam dulcedinem reso-
 luta, se tota huic cum beatitudine sua ob amorem
 filij videbatur impendere. hæc ibi.

DEIPARÆ MIRACVLA

quadam admirabilia ex Pelbartio.

24. QVanta porro ex devotione erga virgi-
 nem utilitas dimanat, ex compluribus
 exemplis, ac miraculis, quæ sparsim in hoc o-
 pere narrantur, satis constat: sed minime reti-
 cenda censeo tria illa, quæ Pelbartus de Te-
 meluar Ordinis Minorum, in libro quem
 Scelarium coronæ gloriose Virginis nuncu-
 pavit, & Sixto IV. Pontif. Max. qui sedit anno
 1471. olim dicavit, narrat lib. 1.2. part. 2. art.
 1. quibus ostendi Virginem sanctissimam suis
 devotis, ut non sine confessione sacramentali
 ex hac vita decedant, procurare conveuisse:
 quæ ne quid adderem, aut detraherem, idem
 suis verbis mihi referenda existimavi. ex qui-
 bus duo posteriora suo tempore accidisse, sibi-
 que satis cognita esse testatur; cum enim vel-
 let Virginis devotionem signum esse prædesti-
 nationis, seu salutis probare; ubi auctoritati-
 bus, & rationibus id demonstrasset, in eiusdem
 veritatis confirmationem tria hæc miracula
 addidit, ait ergo in hunc modum; Ostenditur
 conclusio præ tacta ex miraculis, & revelatio-
 nibus; nam refert Anselmus libro miraculo-
 rum, & hoc idem narratur etiam in libro, qui
 intulatur Scala Cæli, quod quidam fuit prin-
 ceps latronum, qui quodam sabbato cum ve-
 nisset ad domum cuiusdam mulieris paupe-
 ris, vidit ieiunantes filias molieris, & etiam ip-
 sam mulierem, & requisivit, cur die sabbati
 ieiunarent, At illa respondit, quod didici (in-
 quit) à quodam Sancto viro prædicante, quod
 quicumque ieiunat ob devotionem B. Marie
 in sabbatis, merebitur confessionem facere in
 articulo mortis, & non decedat sine gratia ve-
 ræ poenitentia, atque damnationem evadet,
 tunc ille latro ait, Ego voueo B. Virgini,
 quod quamdiu vixero diem sabbati ieiunabo,
 quod cum fecisset continuè, accidit post mul-
 tos annos, ut iste latro caperetur in icelere, &
 sine dilatione decapitatus est, ecce mirum, ip-
 sum

Pelbartio

Quidam capite ibi scriptis...
genus...
re comp...
tur, qui...
sabbati...
seruavit...
Miraculi...
Anselm.

sum caput præcisum cœpit continû clamaré, & dicere, Confessionem, confessionem, confessionem: stupescit homines, qui aderant, ad villam miserunt pro sacerdote, qui veniens caput ipsum vnuit corpori, & tunc lato ait: Hoc bonum ad reuerentiam B. Virginis inquit feci in vita, vt ieiunarem sabbatis; & dum facta de capitatione, diaboli vellent rabere animam meam; affuit B. Virgo, quæ animam meam non permisit exire de corpore meo quousque contritus simplend, & confessus, vt damnationem euadere valeam, & sic confessis omnibus peccatis suis, ac postulat deuoçè suffragijs, mortuus est, porro homines hoc videntes magnificauerunt Deum, & laudauerunt Christi clementiam in B. Virgine. sic Pelbartus. hoc idem exemplum paucis mutatis in Normania accidisse refert Thomas Cantipratensis libro. 2. apum capitulo 29. part. 18. pergit idem Pelbartus narrare alia duo.

Pelbartus 25. Plura, inquit, alia miracula ad ipsum at-
Morientis testantia, referuntur à sanctis Patribus pristini-
mol tu ani nis temporibus facta: sed quoniam manus
ma in ca- Domini non est abbreviata, his etiam nostris
dauro ser temporibus certa acciderunt miracula, ad id
uatur quo fidem facientia, nimirum fide dignis viris, qui
usque plu- affuerunt, & viderunt referentibus, didici,
rimos post quod cum ad partes Transalpinas Imperator
annos pec- Sigismundus (qui anno 1437. obiit) bellando
catorum accessisset, contigit inibi quandam militem
confessio cecidisse; post multos autem annos cum itera-
exoptetur. to idem Imperator partes ad illas cum exerci-
Miraculū. tu accessisset; ecce omnibus audientibus vox
 quasi fletus scilicet, ac lugubris sibilationis cœ-
 pit insonare, eumque cuncti quid nam foret,
 mirarentur; de mandato Imperatoris cæpe-
 runt inquirere inter vepres, siluasque & lucos
 circumadiacentes; & ecce reppererunt quoddam
 cadauer iacere in quodam tubo putrefactum
 adeo quod incrementis iunci, & spinæ vepri-
 um, ipsum pertransiendo penetrauerant, & ex
 illo cadauere sonus ille flebilis audiebatur re-
 sonare, vnde clara voce ait astantibus, & quid
 feret conquirentibus dicens, Habetis ne Pres-
 byterum, cui confitear, afferte mihi Domini.
 Ego etenim iam ante annos plures in bello
 Sigismundi Imperatoris miles fui, & in hoc lo-

co pugnae corruui, sed quoniam B. Mariæ in
 vita mea semper deuotè seruiui, ideo eius me-
 ritis fauentibus id mihi à Deo concessum est,
 & donatum misericorditer, ne anima mea è
 corpore ipso iam penè consumpto, & tabefa-
 cto dissolueretur, vt damnationem æternam
 euaderem: vnde tota anima mea in me tene-
 tur, nec mori possum, donec plenè confitear,
 quia habeo damnabilia crimina, quæ commi-
 feram, & pro veritate huius confirmanda,
 mox vt confessus fuero à flebili sibilo hoc
 meum cadauer cessabit, anima dissoluta, quæ
 vsque modo miraculosè est per Virginem bea-
 tam retenta. tunc obtulerunt ei Sacerdotem, &
 facta confessione, ac absolutiõne, mox resolu-
 ta anima, vocis illius sonus cessauit, & tunc
 tam Imperator, quam omnes, qui aderant De-
 um & B. Mariam laudauerunt. ecce ergo mi-
 raculum.

26 Item vidj quendam oculis virum, qui
 fide mediante asseruit se fuisse vna cum duo-
 bus socijs nauigantibus, & aquis subintranti-
 bus in medio flumine Danubij submersum;
 alij que natado euadentibus, ipse solus in pro-
 fundum descendit, eo quod natate ignorauit,
 & eidem in profundo facta est vox dicens, O
 homo, ecce mori debes, & quia peccata habes
 damnabilia, debes damnari, sed ex quo
 seruiuisti beatæ Mariæ matri Dei, enona-
 tum est tibi, ut libereris, & peccata confitear-
 is. Cumque sui socij enatantes, in villa propè
 existente apreciatis piscatores adduxissent,
 qui hunc, quem credebant suffocatum in flu-
 mine, requirerent, cum tibus illum diebus
 quæsiuissent, nec reperissent, & iam vellent
 abire, ecce illis videntibus de profundo flumi-
 nis, ad ripam homo conscendit, & gesta nar-
 rauit, atque mox ad confessionem faciendam
 ad me deuenit. Patet ergo quoniam qui bea-
 tæ Mariæ seruit, saltem in morte ad pœnitentiam,
 & confessionem faciendam dabitur ei
 gratia, ac damnationem euadendo per-
 ueniet ad Regna cœlestia, ha-
 stenus ex Pelbarto
 ad verbum.

Miraculū
Vir in flu-
mine de mar-
is ne sce-
lorum dā-
natetur
post iri-
dum in-
columis
suasit.